

Johannes 17:15

**“Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt,
maar dat Gij hen bewaart van de boze”**

1 voor wie bidt Jezus? 2 waarom bidt Jezus? 3 wat bidt Jezus?

Gemeente, aanstaande belijdende leden,

Na 2 seizoenen belijdeniscatechisatie is het dan zover. Mag het over zijn. De belijdenisdienst. Je hebt er naar uitgezien, zeker sinds je weten mocht: ja, ik, ook ik, mag belijdenis doen. God heeft het me gegeven. Maar je hebt er ook tegenop gezien. Misschien de laatste dagen nog het meest. Opgezien tegen de dienst, het vooraan zitten en staan. Opgezien tegen het punt: kan ik het ook volhouden wat ik vandaag belijd. Kan ik het aan, een leven lang belijdend leven?

Daarom stel ik jullie eerst maar een vraag: is er iemand van jullie die vanmorgen heeft gezegd tegen je vader of moeder: pa, ma wilt U voor me bidden? Heb je voorbede gevraagd toen je de deur uitging? Nou, misschien niet, omdat je bij jezelf weet: dat doen zij toch wel. Ik mag weten dat ze dat altijd doen, dus vandaag zeker ook. Mooi, weet je gezegd met zulke ouders. Maar misschien dat iemand ook iets heeft van: nee dat heb ik niet gevraagd, want ja, nou ja, ik doe belijdenis en dan moet ik toch zelf zien dat ik het ook aankan en volhoud. Ik zal toch zelf moeten volhouden met bidden, belijden en strijden. Om dan gelijk te vragen of een ander dat voor je doen wil.

Vanmorgen hopen we te zien dat het nodig is dat er voor je wordt gebeden. Dat het je nodig hebt dat er iemand voor je bidt. Zonder die voorbede red je het zeker niet. Je hebt nodig dat Jezus voor je bidt. Dat laat Hij ons vanmorgen zien. Dat Jezus bidt voor Zijn Kerk op aarde. Johannes 17 zou je een venster in de hemel kunnen noemen. De Heere Jezus bedoelt met dit hoofdstuk ons te laten zien: zo bid Ik nog. Nu Ik ben opgestaan uit de doden, zit aan Gods rechterhand. Ik leef altijd om te bidden. We mogen vanmorgen in de hemel zien. En daar zien en horen we een biddende Heiland. Tegelijk is dat een oproep voor heel het geloofsleven: zoek de dingen die boven zijn, waar Christus is.

1 voor wie bidt Jezus?

We horen Jezus bidden: Ik bid voor hen, vers 9. Wie zijn dat dan? De discipelen. Ja en nee. Ja, en toch nee, Judas was wel discipel maar voor hem bad Jezus niet. Voor wie bidt Jezus? Voor avondmaalgangers, voor belijdende leden? Ja, en toch nee. Er kunnen avondmaalgangers en belijdende leden voor wie Jezus niet bidt. Want het zijn zij van wie vers 6 en 7 twee dingen gelden. Namelijk zij hebben Zijn Woord ontvangen en bewaard. En zij hebben bekend dat Ik van U uitgegaan ben en

geloofd dat Gij Mij gezonden hebt. Twee kernen dus: het Woord en de Zoon. Jezus bidt voor hen die Zijn Woord bewaren. Dan is dat Woord je wat waard geworden. Kostbaar geworden voor je. Omdat je je eigen gevoel en mening niet meer vertrouwd. Hoe je zelf het aanvoelt, zonde en zalig worden en genade, dat is zo misleidend. Daar durf je niet op af te gaan. Het Woord, het Woord is waarheid. Je hebt dat steeds nodig, je hebt dat geleerd: zonder het Woord gaat het direct weer mis. En door dat Woord heb je de Zoon erkend. Dat Jezus Gods Zoon is. In Wie de Vader een welbehagen heeft. Alles wat Hij zegt is gezaghebbend. Ik ben het Brood des Levens, Licht der wereld. Ook jij kunt niet zonder, echt niet. Dan dwaal je, dan blijf je in de geestelijke dood. En wat Hij zegt is betrouwbaar. Ik ben het! Dan is Hij het ook. Voor ieder die tot Hem komt. Voor ieder die Hem nodig heeft. Dan zijn het Woord en de Zoon je eten en drinken geworden!

Daar gaat het om. Het Woord en de Zoon. Dat is belijdenis doen. Het Woord heb ik nodig gekregen en de Zoon. Dat is gekomen in mijn leven. Daar gaat het om. Dat herken je als je echt belijdenis doet. Gekomen tot het Woord, tot de Zoon. En dan zegt Jezus daar nog één ding van: dat zijn zij die Mijn Vader Mij gegeven heeft. Dat was het werk van de Vader. Toen je voor het eerst door het Woord tot Jezus kwam, toen zag Jezus: dat is er weer één die de Vader Mij geeft. De Vader trekt, trekt los uit de geestelijke dood en trekt naar Mij toe en daarom komt hij, komt zij. Zijn werk. Zijn gave, ten diepste al voor de grondlegging der wereld. Het duizelt je wel. Alles aan Hem te danken, zoals jullie ook verwoord hebben op de aannemingsavond voor de kerkenraad.

Voor zulken bid Ik.

2 Waarom bidt Jezus?

Waarom? Waarom bidt Jezus voor hen? Nou, dat heeft alles te maken met de persoon die ook genoemd wordt in onze tekst: de boze. Dat is één van de namen van de duivel. En deze naam geeft aan wat zijn doel is: het boze, het kwade, de ondergang. Satan is op ons verderf gericht. Je kunt over de duivel alleen maar te goed denken, want hij is het kwaad zelve, mensenmoordenaar. Je zou toch schrikken. Als je iemand over straat zag lopen met een mitrailleur. Je zou niet weten hoe snel je weg moest komen.

Maar de boze gebruikt daar middelen voor die helemaal niet zo gevaarlijk lijken. Ergens staat: als het woord gezaaid komt de boze en neemt weg wat in zijn hart bezaaid is. Heel onschuldig lijkt het: de boze zorgt dat je vergeet wat je gelezen en gehoord hebt. Afleiding, drukte erna en weg zijn de indrukken. Het gaat wel eens over de brandende pijlen van de boze. Pijlen van ingevingen die je gedachten in vlam

zetten. Ingevingen als: gewoon doen jo, wat geeft het. Veel te leuk om te laten schieten. Veel te moeilijk om mee te breken. Blijf toch gewoon roken. Blijf luisteren naar Sky radio of andere popzenders. Kijk gewoon de films die je leuk vindt. Zet je niet voor schut door overal te bidden voor je eten. Veel te moeilijk om mee te breken. Veel te zondig om hoop te hebben. En hier lijkt het meer op verdrukking, vervolging om bang te maken om tot verloochening te brengen. Tentakels van een inktvis.

En het kan zijn dat die boze zo'n invloed heeft dat je nog nooit van hem weggevlucht bent. Angst voor verdrukking en strijd, gedachten van je eigen plezier zoeken en afleiding onder het Woord hebben je nog altijd vastgehouden. In de tentakels van die inktvis. Die eens meeslepen in het eeuwig verderf.

Nee, dan kun je er niet van uitgaan dat Jezus voor je bidt. Hij bidt voor degenen die de Zijnen zijn. Maar Hij bidt wel tot je: laat je toch met God verzoenen. Hij smeekt wel tot je: ontwaak gij die slaapt en staat op de uit de doden. Hij zoekt en roept je: kom tot Mij. Denk niet langer dat het zo'n vaart niet loopt, stel het niet langer uit, maar roep Mij aan.

Van allen die het Woord hebben liefgekrepen en de Zoon hebben erkend geldt: zij zijn verlost van de boze. Ontzet uit zijn tentakels. Gelegd in de armen van de Zoon. Door onvoorstelbare genade. Gered, verlost uit de boze. Alleen: vanaf dat moment wil de boze je terughalen. Hij is je kwijtgeraakt maar hij wil je terug hebben. En daar blijft hij mee bezig, dat wordt je wel gewaar. Hij maakt je soms bang voor de gevolgen, of hij maakt je wanhopig en moedeloos, of hij trekt aan je met zonden. Daarom bidt Jezus voor allen die de Vader Hem gegeven heeft. Omdat Hij dat ziet, of zij het zelf ook zien of niet is nog wat anders.

Ja, je hebt je dat best afgevraagd: houd ik dat vol? Vandaag belijdenis doen, maar verder? Het kan wat kosten. Je wordt verliefd op een geweldig meisje of jongen maar die niet van de kerk en geloof wil weten. En dat blijft zo. Kan ik het dan uitmaken? Heb ik daar de moed voor? De wil? Het wordt steeds drukker met opleiding en werk, met kansen op promotie en misschien een gezin. Is het geen fuik waar ik inzwem en waar van lieverlee geen plaats meer is voor het zoeken van God? En als ik val, mezelf tegenva, weer tegenva, zal ik dan niet zo moedeloos worden, zo wanhopig dat ik alle hoop op God kwijtraak. En als er druk wordt uitgeoefend, op mijn werk, door mijn familie, of later door terroristen om het geloof af te zweren, zal ik dan standhouden?

Daarom bidt Jezus voor je.

Ooit dacht Petrus: zit daar nou maar niet over in. Ik houd heus wel vol. Je denkt toch zeker niet dat ik mijn geloof laat afpakken? Dat leert de Heilige Geest je wel af. Die leert je telkens weer: aangezien onze

doodsvijanden, duivel, wereld en eigen hart niet ophouden ons aan te vallen en wij van onszelf zo zwak zijn dat wij geen ogenblik kunnen staande blijven.... Dat moet je steeds weer leren door de Heilige Geest, want zelfoverschatting en overmoed zijn als een baard die steeds wee aangroeit. De schutting van mijn geloof is zo zwak dat echt geen windkracht 9 nodig is om hem om te laten vallen, windkracht 2, 1 of ½ is al genoeg en daar ga ik. Terug in de tentakels van de boze.

Nou kom ik weer even terug naar het begin. Vraag je dat wel eens aan je ouders: wilt u voor me bidden? En ook andersom: ouders, vraagt u het wel eens aan uw kinderen: willen jullie voor ons bidden? Of vrienden aan elkaar en vriendinnen? Gemeenteleden?

Je zou kunnen hebben als je het vraagt, wilt u vandaag voor me bidden, dat de eerste keer je moeder een beetje schrikt: jo, zit je zo in de put? Is het zo erg? Dat wisten we niet. Maar ja, goed beschouwd is het elke dag wel zo erg. Dat we zonder hulp zo omvallen voor de boze. De schutting omver gaat en de tentakels van de boze ons terugpakken. Elke dag wel reden om te vragen: bidt u voor me? En ook als ouders aan kinderen. Zou dat niet verbinden aan elkaar? In huwelijk, gezin en gemeente? Als je elkaar vraagt om voor je te bidden?

Vandaag vragen deze 9 het aan u en jullie: wilt u, willen jullie voor ons bidden? We doen wel belijdenis, maar o we zijn zo zwak, we hebben zo nodig dat de gemeente voor ons bidt. Echt waar. En dat doet kracht! Daar zijn jullie ook het bewijs van. Ik moet en wil dat echt ook kwijt vanmorgen. Dat jullie hier vanmorgen zitten, is te danken aan het gebed voor jullie. Van ouders en kerkenraad. Er zijn over meerderen van jullie nogal zorgen geweest als koffiegroep. De tijd dat jullie zaterdagavond uitgingen, jullie alcoholgebruik. We hebben daar wel eens indringende gesprekken over gehad. En ouders hebben voor jullie gebeden! De nachten van zaterdag op zondag niet het minst. En bijna heel jullie koffiegroep heeft nu belijdenis gedaan, doet vandaag belijdenis of zit op belijdeniscatechisatie. Met dank aan de gebeden van jullie ouders en kerkenraad. Die verhoord zijn!

Dat mag hoop geven. Ook voor volgende koffiegroepen en jongeren. Waar soms weer andere zorgen over zijn. Er is hoop op het gebed. Voor biddend ouders en met een biddende kerkenraad is er hoop. En als de gemeente ook zou bidden, wat mag er dan verwachting zijn.

Maar we zeiden al in het begin: vanmorgen zien we in de hemel. Waar Christus bidt! Voor allen die de Vader Hem gegeven heeft en die ziende op zichzelf hun hart vasthouden of ze het volhouden. Jezus bidt!

3 Wat bidt Jezus?

Wat bidt Hij? Dat zegt onze tekst vooral. Daar gaan we nu verder naar kijken. Eerst horen we wat Jezus niet bidt. Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt. Daar zou je toch ook niet aan moeten denken: dat God jullie uit de wereld, uit dit leven wegneemt. Nu. Jullie zijn tussen de 18 en de 22. Dat zou toch ook verschrikkelijk zijn. Als je zo jong, net als je geloofsbelijdenis hebt afgelegd zou worden weggenomen. Terwijl je leven nog voor je ligt, je toekomstplannen hebt, je veelbelovende gaven hebt voor Gods rijk en Zijn gemeente. En het zou je ouders, je gezin, je vriend of vriendin tekenen voor het leven als je zou worden weggenomen. Je wilt er niet aan denken. Waarom zegt Jezus dat dan: dat bid Ik niet? Dat is toch logisch? Ja, maar in één opzicht zou het makkelijk zijn, in één opzicht zou het heerlijk zijn: je zou geen strijd en kruis hoeven mee te maken. Je zou al direct nooit geen last meer van de duivel hebben. Je zou direct van geloven overgaan in aanschouwen en genieten van de heerlijkheid. Wat is het leven en sterven van een kind van God toch wonderlijk. Daar zitten zulke wonderlijke kanten aan.

Maar, zegt Jezus, hoewel dat wat dat betreft het makkelijkste voor je zou zijn, bid Ik dat niet. Ik bid namelijk dat je zult bewaard worden van de boze. Uit de boze letterlijk: dus dat de boze je nooit meer terug kan pakken, dat je de boze je nooit los van Mij krijgt. Niet door zware keuzes op je pad te brengen, niet door het geloof te verdringen van lieverlee, niet door je zo moedeloos en wanhopig te maken, niet door je zo bang te maken, niet en nooit: Ik bid dat u, jullie bewaard blijven uit de boze. Weg angst! Weg kleingeloof! Weg moedeloosheid! Weg twijfel! Ja, als je dit hoort is dat allemaal weg. Blijft er alleen vertrouwen en zekerheid over. Hoor het dan ook steeds. Luister naar de prediking, lees in de Bijbel. Daarin wordt je telkens dit zicht in de hemel gegeven. En dan vertrouw je, dan zing je: wij steken het hoofd omhoog en zullen de eerkroon dragen.

Want Ik bid dat de Vader jullie bewaard van de boze. Hoe moet je je dat voorstellen? Nou, toen ik een puber was, toen deden klasgenoten van me wel eens het volgende. Dan zochten ze een portemonnee op. Wat er in zat was zo belangrijk niet. Aan die portemonnee bonden ze een nylondraad. Nylondraad, want dat zie je niet maar is wel behoorlijk sterk. Dan legden ze die portemonnee ergens op straat. En zelf gingen ze dan met eind van het nylon touw in hun handen achter een heg zitten, een coniferen heg of een schutting. En dan wachten. Wachten tot iemand voorbijkwam die die portemonnee zag liggen. En je wat doet zo'n voorbijganger dan? Die ziet die portemonnee liggen loopt er naar toe en wil hem pakken. En precies dan trokken ze aan die nylondraad en die voorbijganger pakte mis. En bij de volgende weer en liefst zo veel mogelijk. Tot het tijd was en ze

trokken de portemonnee naar zich toe achter de heg en namen hem mee. Dat was een spel.

Maar hier is het heilige ernst en heerlijke wetenschap. Heilige ernst en heerlijke wetenschap. Want de voorbedding van Jezus Christus is als nylon touw. En die portemonnee ben jij. Wat er in zit? Soms heel wat denk je: geloof, hoop, liefde, vrucht van de Geest. Soms denk je: voor mijn gevoel zit er zowat niks meer in en vraag me af of er wel wat in zit. Maar: de portemonnee van mijn leven ligt vast aan het nylonkoord van Jezus' voorbedding. Dat zie je niet, maar is wel heel sterk, onbreekbaar zelfs. Jezus leeft altijd om voor de Zijnen te bidden. En dat is maar goed ook want die boze komt vaak voorbij. En die wil je leven pakken, teruggrijpen. Maar voordat hij dat zou kunnen doen, trekt Jezus je weg. Het nylonkoord van Zijn voorbedding houd je vast en zorgt dat de boze je niet teruggrijpen kan.

Altijd weer, alle keren weer. Bewaring noemt onze tekst dat. Want Hij heeft je gekregen van Zijn Vader. Hij wil je niet kwijt, omdat je geschenk van Zijn Vader bent. Daarom mag niemand hen uit Zijn hand rukken. Dan verliest iets wat Zijn Vader Hem gegeven heeft. Dan kan niet, dat mag niet, dat zal niet. Want Hij heeft zo duur gekocht, Hij wil de Zijnen niet kwijt.

En ten tweede geeft dat woord bewaren, bewaken aan, dat is iets wat 24/7 voortduurt. Altijd. Bewaken met je immers altijd doen. Eén moment in slaap vallen als bewaker kan fataal zijn, net op dat moment komt de dief. Bewaken is continu, constant door. Want Jezus wil niet kwijt die Hij met Zijn bloed heeft gekocht. Zo duur gekocht, dat wil Hij niet kwijt. En daarom heeft Zijn voorbedding ook zo'n zeggingskracht en gegarandeerde verhooring. Hij bidt op grond van Zijn offer, van Zijn bloed, van Zijn gerechtigheid, van Zijn volbrachte werk.

Daar zegt de Nederlandse Geloofsbelijdenis, één van de belijdenis van de kerk iets prachtigs over. We hebben geprobeerd jullie liefde voor de belijdenissen bij te brengen. Blijf ze hooghouden, waarderen, blijf erin studeren en je ontdekt Bijbels goud. Zo ook in de NGB art 26. Want er is niemand, noch in den hemel, noch op de aarde, onder de schepselen, die ons liever heeft dan Jezus Christus. En zo wij een zoeken die macht en aanzien heeft, wie is er die daarvan zoveel heeft als Degene Die gezeten is ter rechterhand Zijns Vaders, en Die alle macht heeft in den hemel en op de aarde? En wie zal eer verhoord worden dan de eigen welbeminde Zone Gods? Daarom, de apostel, willende deze zotte vrees, of veelmeer dat mistrouwen, van ons nemen, zegt ons dat Jezus Christus Zijn broederen in alles gelijk geworden is, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn, om de

zonden des volks te verzoenen; want in hetgeen Hij Zelf verzocht zijnde geleden heeft, kan Hij degenen die verzocht worden, te hulp komen. Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden om geholpen te worden te bekwamer tijd. Laten wij dan geen andere Voorbidder zoeken dan Deze, Die God ons heeft gegeven.

Zekerheid. Vastheid. En van daaruit strijdt je het beste, tegen dat roken, dat luisteren, dat kijken, dat toegeven. Als je jaren eerder belijdenis deed, zie op deze Jezus. Op Zijn voorbidding. En dat geeft weer moed tot strijde, tot wederkeer.

Deze Jezus bidt: Vader, bewaar ze uit de boze. Dat hij hen nooit teruggrijpt. Ja, hij kan je wel aanraken. Aantasten, verwonden. Dat doet zeer. Als hij je in zonde laat vallen, laat afdwalen, laat toegeven, laat beangstigen, laat verloochenen. Daarom moet je daartegen strijden, waken, bidden elke dag. Want je onteert er de Heere zo mee, en je raakt zelf zo bezeerd en beangst. Maar teruggrijpen zal hem nooit lukken. Kijk, met die portemonnee kon het wel eens gebeuren dat iemand heel snel zijn voet op de portemonnee zette. En dan trokken mij vrienden en pats, koordje brak en sprong kapot. Weg portemonnee. Maar dat koord van Jezus voorbidding breekt nooit. Niet als de duivel zijn voet ineens op je zet. En je valt zo hard en je dwaalt zo ver, je bidt niet meer, je versloft helemaal, maar dan nog, dan nog Jezus koord breekt nooit. Hij bidt, Hij trekt je weer terug. Elke keer weer. Nooit breek Zijn voorbidding af.

Dan zien we wat geloven is en daar gaat het om vanmorgen. Of als je eerder belijdenis deed. En je denkt: wat is het teruggegaan, als het zo terug blijft gaan, dan blijft er niets van over bij me. Belijdenis van geloof. Wat is geloven, leven van geloof? Dat is dit: dat je ergens op terugvalt. Maar waarop? Waar val je op terug als het moeilijk is? Op je gebed? Maar als dat gebed klemzit of versloft? Op je geloof? Moet je terugvallen op je geloof? Maar als je geloof op instorten staat? Moet je terugvallen op je belijdenis? Maar als de duivel zegt: die was maar emotie, meedoen met de rest aan het eind van het seizoen niet uit de toon willen vallen, en ja denk je soms, misschien heeft de duivel nog wel gelijk ook. Waar op val je terug?

Geloven is niet dat je terugvalt op jouw gebed, jouw belijdenis, jouw geloof, datje gelooft in je geloof. Arme mens die het daarvan hebben moet. Geloven is dat ik terugval op Jezus. Op het offer en de voorbidding van Hem. Terugvallen op Jezus en Zijn werk en voorbidding. De zaligheid zoeken buiten jezelf in Jezus Christus. Terugvallen op deze Ander. Zijn werk nodig hebben, Zijn voorbidding nodig hebben.

Net zolang totdat het tijd is. Gods tijd is. Over 5 dagen, 5 maanden, 5 jaren, 25 of 50 jaren? Ik weet het niet, niemand weet het. Totdat het Gods tijd is en Hij trekt aan het koord. Hij haalt de portemonnee binnen. Hij haalt Zijn kinderen thuis. De boze heeft het nakijken. En ik, ik mag Hem eeuwig met Hem zijn, Hem zien, Hem loven. Vader Ik wil dat ook diegenen bij Mij zijn zullen Die Gij Mij gegeven heeft, dat zij de heerlijkheid zien mogen die Gij Mij gegeven hebt.

Amen